

Emile Gaboriau;

102

Vampirji velemesta

Roman

Grozna ironija!... Gaston je globoko vzdihnil.

— Danes baš ne, — je odgovoril. — Zora je malo bolna.

Toda Andre ni trpel slepomišenja.

— Prihajava, gospod, v mnogo važnejši zadevi. Moj prijatelj Gaston zapusti čez nekaj mesecev Pariz in pred odhodom bi rad vzel iz prometa svoje menice. Ležeče mu je na tem tembolj, ker bi bil njegov oče zelo nezadovoljen, če bi zvedel, da je menice podpisal...

— To razumem.

Gaston je že mislil, da je rešen.

— No, torej, dragi Van Klopen, — mu je dejal, — vrnite mi moje menice. Krojač je odkimal z glavo.

— Imel sem jih, da, dobro se spominjam. Pet menic po tisoč frankov. Dobil sem jih bil od Eskomptnega zavoda, pa sem jih spravil v promet.

— Nimam sreče! — je vzdihnil Gaston razočarano.

— Da, poslal sem jih v kritje fakture svojim dobaviteljem v Saint-Etienne, Rollon Vrac et Cie... Če mi ne verjameta, — je pripomnil, — vama lahko pokažem pismo, ki mi je bil v njem potrjen prejem menic.

— O, to zadostuje, verjameva vam, — je odgovoril Andre mirno, kajti ležeče mu je bilo na tem, da bi Van Klopen ne slutil, da mu ne verjame. — Menice so v Saint-Etienne, to je škoda... Počakava torej, da zapadejo. Gospod Gandelu menda ne bo sina zato razdedinil. Se pripravam.

In ker je čutil, kako mu kipi kri po žilah in je bila nevarnost, da se ne bo mogel več premagovati, je hitro odšel; mladi Gaston se je hotel mimogrede pomeniti s krojačem o obleki, ki bi jo kupil Zori, ko pride iz zapora, toda Andre ga je potegnil za seboj.

Ko sta bila že dobrih trideset korakov od krojačeve hiše, je potegnil Andre iz žepa notez in si za vsak slučaj takoj zabeležil naslov Van Klopenovih dobaviteljev Rollon et Cie. Potem je pa dejal:

— Zdi se mi, da hočeta Verminet in Van Klopen iztisniti iz vas nekaj denarja.

Te besede so zvene v Gastonovih ušesih zelo neprijetno.

— Mislim, — je nadaljeval Andre, — da bi vam oče odpustil to... nepredvidnost še manj od sramote, ki ste mu jo nakopali s tem, da ste poslali k njemu zdravnika, da bi sešel ure, ki so mu še odmerjene... Vendar bi vam pa odpustil... Saj je vaš oče. In rad vas ima.

— Vrag vzemi torej Vermineta!

— Ne, gospod Gaston, ne! Če se ne bojite očeta, vam zagrozim z nekom drugim... z državnim tožilec.

Gaston se je ustrašil.

— O, za tako malenkost! — je menil.

— Da, toda ta malenkost se imenuje v vašo nesrečo ponarejanje podpisov. A za ponarejanje podpisov je najprej porota, potem pa kaznilnica.

— Kaznilnica! — je zajecjal Gaston. Strašno je prebledel, izbuljil od groze oči in zadržal po vsem telesu.

Potem je pa vzkliknil ves iz sebe:

— Torej mi ne preostaja drugega, nego revolver... Sem sin poštenega očeta!

Zdaj se je pa ustrašil Andre.

— Ali bi res storili, kar pravite? — je vprašal.

— Bog mi je priča, da bi... Res sem propalica, toda v velikem trenutku znam biti mož na svojem mestu. To bi bilo grozno, toda drugega izhoda ni...

Iz oči mu je odseval trden sklep stori, kar je nameraval.

— Odobravam vašo energijo, dragi Gaston, — je nadaljeval Andre, — toda obupati ne smeva. Verujem, da, trdno verujem, da se nama posreči urediti to nesrečno zadevo... In ne pozabite, da vas utegnem vsak hip potrebovati.

— Velja.

— Jutri na svidenje.

In Andre je hitro odšel. Mudilo se mu je zato, ker je slišal Vermineta, kako je dejal Croisenoisu: — Ob štirih pojdem k Mascarotu, — in sklenil je počakati doma, potem pa slediti Verminetu za petami.

Na vsi moč je hitel po rue de Grammont in o pol treh je bil že na rue Saint-Anne.

Ozrl se je na vse strani. Baš nasproti Eskomptnega zavoda je bil vino-toč. Andre je krenil tja, naročil kruha, košček prekajenega mesa in pol litra vina, plačal je pa vnaprej, da bi se mu ne bilo treba zadrževati s plačevanjem, če bi moral naglo oditi.

Stopil je k oknu in začel počasi prizgizovati.

Bal se je, da ne pojde vse tako, kakor si je bil zamislil. Verminet je tudi dejal, da pojde na borzo. Ali se vrne, predno pojde k Mascarotu? Od tega je bilo vse odvisno.

Če se vrne, je bil Andre prepričan o uspehu. Če ga pa ne bo, pomeni to celo uro brezuspesnega čakanja.

Toda sreča mu je bila mila. Baš je bil pojedel kruh in meso, ko je zagledal iz hiše prihajajočega Vermineta.

Brž je popil vino in hitel na cesto. XXV.

V Verminetu spoznamo na ulici takoj na prvi pogled imenitnega gospoda, kapitalista, premožnega zasebnika.

Andre, ki mu je skrivaj sledil, je kar strmel videč, koliko znanec ima ta finančnik in kako ga povsod spoštljivo pozdravljajo.

Verminet je prispel ta čas na boulevard Poissonniere in tu se je njegovo vedenje naenkrat izmenilo. Vrgel je cigaro proč ter krenil urnih korakov po rue Poissonniere in rue des Petits-Carreaux. Prispel je do konca rue Montorgueil, blizu tržnice je naglo zavil in smuknil skozi visoka vežna vrata v bližnjo hišo.

Kam ga je zaneslo?... Andre ni dolgo dvomil, kajti dve tablici, na vsaki strani vrat ena, sta jasno pričali, da je hotel Verminet naravnost k Mascarotu, k lastniku posredovalnice.

Andre je sklenil počakati, da se Verminet vrne. Krenil je na drugo stran ulice in se zatopil na videz v opazovanje treh mehanikov, ki so vstavljali v bližnjo trgovino rolete, v resnici je pa dobro pazil, kdaj se vrne Verminet.

K sreči ni bilo treba dolgo čakati. Komaj je minilo četr štiri ure, ko se je pojavil na dvorišču Mascarotove hiše Verminet. Spremljala sta ga dva moža. Prvi je bil visok, suh in nosil je temna očala; drugi je bil debeluhast, dobrodušen, vaje menda občevati v najbolj-ši družbi.

Ustavili so se in živahno o nečem pomenkovali.

V filmskem ateljeju.

— To je grozno! Dva napada v enem dopoldnevu in samo pol ure presledka! Tega bi niti Napoleon ne vzdržal!

Ključevskaja sopka premagana

Ruka plezalca Semenov in Dingesa sta priplezala na vrh 4916 metrov visokega ognjenika

Iz Habarovska v Sibiriji prihaja vest, da sta priplezala turista Semenov in Dingesa kot prva na vrh še delujočega ognjenika Ključevskaja sepka blizu obale polotoka Kamčatke. Ognjenik je visok 4916 m in naporna, pa tudi zelo nevarna plezalna tura je trajala celih 35 dni. Ključevskaja sopka, kakor je zabeležen ta ognjenik na vseh zemljevidih, je poleg Kilimandžara v Afriki najvišja čisto vulkanična gora sveta.

Polotok Kamčatka spada k najsevernejšemu pasu vzhodno-azijskih ognjenikov. Ognjeniki na Kamčatki spadajo po sili in obsegu svojega eruptivnega delovanja med najpomembnejše fenomene sveta, izvzemiš morda Javo. Polotok reže po celi dolžini pogorje, ki deli dolino reke Kamčatke od cele vrste ognjenikov na pacifiški obali. Geologi domnevajo, da so vsi ognjeniki na Kamčatki med seboj v zvezi. Slučajna priča velike erupcije Ključevskaje sopke je bil leta 1854 geograf Siveljuč, ki je napravil tudi zemljevid ognjenika. Po F. Ratzelu je izmed 55 ognjenikov na Kamčatki in v njeni okolici 9 stalno delujočih, med 41 ognjeniki pacifiškega dela Kamčatke pa 11. Kamčatka se sploh odlikuje po svoji dolgi verigi ognjenikov. Po najnovejših raziskavanjih je na tem polotoku 63 ognjenikov, pedijodično delujočih je 13, iz 8 se vali samo dim, 42 je pa ugasil. Zelo so razširjena na Kamčatki tudi vroča vrela. Najbolj so razviti v skupinah ognjeniki v vzhodnem delu polotoka.

Stožčasti vrhovi vulkanov, pokriti z večnim ledom, dajejo Kamčatki čisto posebno pokrajinsko obeležje, ki se odlikuje tudi po gosti megli ter vlažnem in hladnem podnebnju. Kamčatka spada med najzanimivejše dele arktičnega severa. Dolga je okrog 1200 km, široka 450 km, površina pa znaša 270.000 kvadratnih kilometrov. Prebivalcev šteje polotok komaj 10.000 in sicer okrog 8000 Kamčadalov, Korjakov in Lamutov, ki se pečajo z lovom in ribolovom, drugi so pa kulturno zalit Rusi, Kitajci in Korejci. Podnebje je s... mrzlo, toda ne v vseh krajih enako. Na jugu se razvije v kratkem poletju bujna vegetacija, zapadni in severni del polotoka je pa sama tundra. V nekaterih dolinah ob reki Kamčatki pa uspeva celo žito.

V gorah je mnogo medvedov, med divjačino se pojavlja tudi sobol, v južnem delu pa morska riba. Bogastvo Kamčatke je v velikih množinah rib in kožuševine, a tudi v ogromnih čredah severnih jelenov, ki jih je bilo po podatkih pokojnega polarnega raziskovalca Iden Zellerja pred leti do 800.000, torej več, kakor jih je na Norveškem, na Aljaski, v Sibiriji in arhangelški guberniji skupaj. Na Kamčatki je tudi mnogo severnih psov, ki jih rabijo domačini za vprego. Največje bogastvo je pa po Zellerjevemu mnenju v zemlji tega polotoka, kjer so baje skrita zelo bogata ležišča zlata.

Svedski raziskovalec Sten Bergman, ki je prepotoval Kamčatko leta 1922 in proučil naravoslovne razmere, je ugotovil, da je bil polotok naseljen že v pradavnih časih. Na konju je pri-

ca topografske anatomije, uvedel skoraj še neznanu bolniško higijeno, ustanovil anatomske inštitut v Petrogradu in postal njegov prvi šef. Leta 1854. se je udeležil krimske vojne in vzel s seboj usmiljenke, ki jih dotlej še ni bilo. Po vojni je moral moralno strit v pokoj, toda mirovati ni mogel. Začel je pisati knjige, ki pomenijo za moderno kirurgijo zelo važno pridobitev. Umrl je 7. decembra 1881 v Petrogradu.

Zvočni kino Idea!

LIANE HAID
v senzacionalnem cirkuškem zvočnem filmu

V senci maneže

Trude Berliner — Walter Killa
Vsi posnetki so delani v berlinskem cirku Busch
Premiera ob 4., pol 6., pol 8. in 9. zvečer

Ženske in vitamini

V zavodu za vitamine v Oslu so delali učenjaki poskuse, da ugotovijo, kakšna je razlika med moškimi in ženskimi vitamini. Poskusi so pokazali, da imajo ženske mnogo večjo zalogo vitaminov, kakor moški. Učenjaki so se zanimali zlasti za očesne bolezni, ki so nastale med vojno zaradi pomanjkanja vitaminov. In prišli so do spoznanja, da se pojavlja ta bolezen pri ženskah zelo redko. Tudi rahitis, ki se pojavlja zaradi nedostatka vitaminov B, pri ženskah ni tako pogosta kakor pri moških.

Šef zavoda za vitamine v Oslu prof. Poulsson pravi, da ima ženska v organizmu mnogo več vitaminov, kakor moški, in sicer zato, da organizem med nosečnostjo ne opeša. Ženska ima zalogo vitaminov v podkožni maščobi. Zanimivo je pa, da naletimo na to razliko med moškimi in ženskimi spolom tudi pri živalih. Vitamin A se pojavlja pri kravah in volih v razmerju 15 : 1. Čim starjša je pa ženska, tem manj ima vitaminov. Vitamini se začno kopičiti v ženskem organizmu med 5. in 10. letom. In ker ima ženska večjo zalogo vitaminov A in B, kakor moški, tudi ne trpi toliko, če jih dobiva nekaj časa s hrano manj.

Večja množina makulturnega papirja

naprodaj po zelo ugodni ceni

Naslov pove uprava Slovenskega Naroda

OGLEJTE SI IZLOZBE KLOBUKOV ZA MIKLAVŽA! zelo znižane cene. Stuchly Maške, Židovska ulica 3. 3378

Za Miklavža in Božič

Več popolnoma novih SIVALNIH STOJEV, najnovejša tipa, najboljše znamke (eden z elektromotorjem), zelo ugodno napredaj. — Tudi na več obrokov. Naslov v upravi »Slov. Narodae«.

POSLOVODJO

spretnega, za delavnico montaže, specializiranega po možnostih v avijatični konstrukciji, sprejme podjetje za izdelovanje aeroplanov »Breguet« v Kraljevu. V poštev pridejo le jugoslovenski državljani.

STANOVANJE

dveh sob, kuhinje, jedilne šrambe in kleti, v novi hiši oddam pri mostu ob zeleni Krki v Dobrovi pri St. Jerneju. Pripravno za ljubitelja miru, zasebnika ali upokojenca. Možnost je dana gojiti lov in ribiški sport. Natančna pojasnila daje lastnik Ivan Seljak, posestnik in gostilničar, Dobrova. 3386

BUKOVA DRVA TREBOVELJSKI PREMOG

pri tt. „KURIVO“ LJUBLJANA, Dunajska cesta šte. 33 (na Balkanu) Telefon 34—34

OPREMLJENO SOBO

takoj oddam solidni gospodični. Naslov v upravi lista. 3389

ABSOLVENTINJA

trg. tečaja, zmožna tudi nemškega jezika, išče službo. Gre tudi na deželo. Prakticira 1 do 2 meseca brezplačno. Cenj. ponudbe na upravo lista pod »Marljiva«. 3387

Modroce

otomane, divane, fotelje in vse tapetniške izdelke vam nudi najceneje

IGNACIJ NAROBE
Ljubljana, Gosposvetska cesta št 16 (pri Levu) 114/L

MORSKE RIBE

Dalmatinska vina danes dospela sveže pošiljke, vse v najboljši kvaliteti, kar je vsakomur dobro znano

Gostilna Tratnik SUNARA

OCARINJENJE

vseh uvoznih in izvoznih in tranzitnih pošiljk oskrbi hitro, skrbno in po najnižji tarifi

RAJKO TURK
carinski posrednik, LJUBLJANA, Masarykova cesta 9 (nasproti carinarnice). — Revizija pravnega zaračunavanja carine po meni deklariranega blaga in vse informacije brezplačno.

Brez posebnega obvestila

Občina Ljubljana
Mestni pogrebni zavod

Po dolgotrajni, mukepolni bolezni je Vsemogočni rešil in poklical k Sebi v starosti 77 let našo najdražjo mamico, staro mamico, prababico in taščo, gospo

HEDVIKO KALIGAR

vdovo nadučitelja

Pogreb nepozabne bo v soboto, dne 5. t. m. ob 2. uri pop. od doma žalosti, Sv. Petra c. 11 na pokopališču k Sv. Križu.

Ohranimo jo v blagem spominu.

V Ljubljani, dne 3. dec. 1931.

EMILIJA KALIGAR, učiteljica, hči; rodbine OSTERMAN-CIGLA-RIČ, BISCHOF, prof. KUNC in ostalo sorodstvo.

Srečke

za II. razr. drž. razr. loterije

so dospеле!

Obnovite si jih najkasneje do 10. decembra. Po tem roku prodamo neobnovljene srečke drugim interesantom. Zrebanje se bo vršilo 15. in 16. decembra.

Zadružna hranilnica r. z. z o. z., Ljubljana, Sv. Petra c. 10